

ACC. NR. 160.LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Skåne Upptecknat av: Folkskol. J. Ljungar
 Härad: Norra Åsbo Adress: Kungsgatan 56 B.
 Socken: Ö. Ljungby Berättat av Karlsson
 Uppteckningsår: _____ Född år _____ i _____

Uppteckningen rör

Ärövare.	1-2
Mrs. Tuas. Jennisa-Pär.	3-5
Ola s. anii.	6-
Ola på pass.	8-
Stora och små.	10-
De s. m. a. s. s.	12.
Ma hede die?	15.
Pått händer	16.

DRÖMARE.

Skomagare - Petter ha tæd ud stolen
 ä satt se hos bina ude i solen,
 ja står i smy bag en boske breve
 ä onnras jyrveden va han tar se te,
 forr fösst ä allvarli ä nästan väl lyn
 sedor han där sar stängom mod skyn,
 ä tiit om tätt tar han haonen te kyban
 ä ter nåd ä kastar ongan nå nyban
 - Atasduörenen,"sir ja på spe
 ä tar fram ed train,sä han sao,vem de e
 -A skitt i deä,"sir han dä,daij ha väll foskel,
 daij saij väll, ja krösar ladhonga ihjel"
 -Jassä drömare, forr du mainar väll daij",
 sir ja ä gär bättor fram forr ä saij.
 - Ja visst main ja ju ded,forr du kännor väll te,
 att de lided ä dällit räntar se te
 ä fö en hob sänna vedinne tien,
 ä att daij fordarvas ä hina bien.
 Forr se, eda de konna daij, ska ja si ,
 ä sola se ude i ti ä oti,
 ä borra ä sorra da en i äne.
 men ja tror,ja ha inte sä galed på känne:

daij mest e iväjen enge i kyban"

Å sä tar han igen mä den begeda nyban
rätt nör ve häled ä fär ain i nacken
ä kastar en krösador lant hänad backen.

..." Men gess, om du kan, va ja gronga på nyss,
sä borjar han sin, - ja står fösst ä lyss,
förr se Pettor e klippskor ä spydi te
ä kan vurma ihopa bra, va de e.--

"Jo, ja sad här ä tänkte, som sanningen e:
drönare fengs de sä sant ässe te
blonn manskorna runten omkring voss här,
ä daij lekna dä disse präcist som bär.
Förr stort skä daij had, men tro inte daij jida,
ä görra ett dogg, fastannra slida.
men bromma ä pössä ä hålla te,
där solen skenor, de vella daij -- se
ä vräga ä vrasa ä söla opp
de annra städare sleded ihop.

-En behövd'e- som här- kanske nän ä daij bäste
men konne mä fordel va ä mä daij mesta
-Sänt tänkte ja, ved du, ä allt passa eng,
ä sin va de te sist enge annan forskel,
enn att dom e där enge som, -krösar ihjel.

NELS TUAS/ JENSESAS PÄR.

3

Nels Tuas Jensesa - Pär
 e en liden knavär
 på en fille - fem är
 men en päg, som e nem ä förstär,
 ä engen i hused ha näd ä si,
 som inte han ska lägga se i,
 forr övorallt ha han näsan i blödy,
 -så på så vis e han ed lided nöd.
 Men säkert e att den blaren ha
 bädde reda på ditte o ded rätt bra,
 ä faren sar ässe te, att han lär se
 ä sir en beske, när de bär se.
 -Nu får en ju liaväll mägi ded,
 att stängom trydor ändå hans ved
 ä slär letta slänt,
 så han tydor en sag lett ännavänt.
 Som nu här om sistens, närr faren sto,
 va Pär genast framme ä skolle veda,
 va de va forr nänna, som far sa--"seda
 ä trissa opp ain te fyrk ä skatt,
 så fort som en bara ha matad satt

en skeppa pärör på en bid jor,
 som en fäd pedad oyp sin i fjor."
 Men far va arri ä snästen ä.
 mä,att" sänt kan ente en glött förstå"
 ä pägen feck sä va nöjd me ded
 att sexti fyrka de va formed.
 --Men Pär e engen, som nöjer se
 mä ä få sädärninga halt beske,
 ä om han nu inte elles kan,
 sä gessor han se te rätte-- han
 ä fatta han nu ente ored fyrk,
 sä satte han bara ihob ed mä--syrok,
 forr ä syroka ä syrokabonka,
 de kände han te, ä sä to han ä lonka
 runt om på vängen ä rakna se te.
 att far hade precist två hondra ä tre.
 Å sin to han ässe fasta på ded:
 --"säll ska han allti säga få meed",
 se de hade far fäed i hansa senge
 ä sat att han skolle ha väl på menge,
 ä sä feck nu far som tack för besvär
 igen de han säl hade lärt sin Pär.
 ä feck va nöjd mä den tröst ä beske,
 som pägens förständ hade vurnad te,

--Sexti fyrka e inte formånga,
forr de har far trelle-fira gånga"

OLA E ARRI.

Daij darringa harrana ifrä stan,
som läss daij kan skjuda,
daij skolle dä allri få sai en bössa
udan gönom en ruda;
de e va ja fåed klart fär me nu
-- I går skäd den arrie igönom ed fönster
ä hin skäd forbaske me redia mönstor
i smeänkans stecketag,- de e rälit ju.

Men sänt feck en nöja se mä,
om daij bara ente va domma
Fär, när ja ställde dom bra,
där ja ved att djuren ska komma,
så barjer daij se ä sto tösst ä vänta .
Å ja konne dä stä i häll lant bagom dom.
ä skjuda nör djured, närr de va forbi dom,
ä sködda me säl forr dom bagom nän slänta.

Men bu si daij, de ska blaij lögn:
daij ta inte mod hän ä en gobbe
ä sä ränna daij lant fram
ä kryba nör ve nän staijn eller stobbe
ä dölja se dällit mä meäd besvär.
Men sin e daij oppejnärr djuren komma
- ja vägar inte va när i sännt hagelvärr.

Sin skölla daij liaväl te
ä si, de e ja som ha skyllen;
ä si ja fordarvar nädsom daij kalla "sport" ä adyllen",
--kan en fordarva näd en inte ved?
Men ja ha tängt ud: ja skasjkuda nör hongen
ä skecka dom säl te e nyttja mongen
bagätte djuren; -- om ja nu får dom téd

OLA PÅ PASS.

Där står ain bag nödabosken
 stas hidanom naboens vängale.
 En skönjor lett dällit i tågan
 så en sar inte stas ,vem de e.
 --Höss! De e ju Ola i all sin stass,
 som står på pass:
 står där så tösst på den slejnade skaren
 å vilar se lett, mens han väntar på haren.

Ola e klädd ätte väred:
 i da ä den kröfteda rajnkappan på,
 stor sloghatt å träbonnastövlar
 --lett tröja i skaften små ä få ä.
 Färe ä bag hänga taskor å remma
 la voss ej glömma
 "de som gör skötten"som mor plä si:
 bälte om medjed mä alla skottena i.

Ola lyss noga te glävsed:
 nu går de fram bag äsläntans kant.
 Snart kan daij snedda dæ nörad backen
 Ola ha gesst ed, å han gessor sant.

Forr va vess om:kom haren nån anstans enn här,
sto Ola där,
--de ha fôlk saijt så till-Se Ola e skött
å ved:en dom hare gör inte nåd nött.

Senu!- Där kommer han fresten!
Födorna gå,så de pladrar i smorjan.
Han setter se lett å lyss ätte hongen
men steijtar sin å igen som frä borjan
gömom lehåled, precist som han vell
--Ola står stell!-
lant oppad hållan dinne van backen,
där får han ändå haglen i nacken.

Ja frågte Ola bagette,
vaffor han sänt lo en löbe forbi
Då smilte han konstit i skägged å sa:
"De får du geda,sänt vell en ente si"
Men närr han to en,hörde ja liaväl,
han sa forr se säl:
"Joo den va de söng o skuda minsann"
-Se Ola va skött men ingen busskött- han.

STORA Å SMÅ.

Daij store e daij,
 som ha mena penga
 ä stora ställen
 ä pigor ä drängar
 -de e folk som ha- ä vell ha.
 Daij gärma ä väsnas
 på möden ä stämmor
 ä läddas nock redad,
 närr skoen klämmor,
 men redad-sä daij få ed bra.

Daij små de e daij,
 som ha lided ä ty te,
 som jämt få arbea,
 ä stässe bry se
 forr allt - bädde lided ä stort.
 Daij böra va tössta
 ä inte si nåd,
 va sin daij än mä ha gjort.

Sännt drömmes de jämt
här ude på lanned,
de e dällit lönt
å sia näd.anned.
- De e galed å domt, sior ja,
å skelja på mänskor
så glötted å stolled
å sterra se bleng
så hailt och hället
på de, som folk ega å ha.

Tocken far opp på brännesbonken,
smäller me vengarna, gal å lyss
--han va där nyss.
Men nu får nånting redit göras
förr nu har nabbotocken borjad höras.

Han kryber ihop å sänker vengarna
å rättar sin ipp se faselit stor
--å galer å glor
Så slår jan hoeded på sne å lyss ätter
jo tösst-där var hin- han får teed bättor.

jo tösst-

Nu lägger han té mä ett redit illgalane
ed par tre gånga i ra
-de blai nock bra.

Hönorne titta å tro, att de nock e
den varste pådjoren, som daij ha te tocke.

Sin står han tösst- han e arri å galen-
å lyss på hin stackarn
- den rälle rackarn.

Nä, i da e de löjn, han bler tvongen gi ätter
han går nörr te sin flock, ^{Skriv endast på denna sida!} tior stilla å sprättor.

Å ineckare Magnis å Slatare Kalen.

Å Myllare Olan å Pär Kommunalen
sännt pratas å snackas de kors om tvärs

Å Häse Pären å Lustia Svänner

Tacksista Gustaven å Den Lille vännen
å meed- raint forr kroged å göra te vars.

Forr fruntömmern blar de ju ändå mar löjligt
forr där ska ju angis så tydligt som möjlit
båd-gobben å ställed, som daij höra te.

Men Lars- Pär's Johannes-a-Arvidsa-Stina
å Fredrik på torped i dalen sa Fina
ha näck fåed namn, så daij klara se.

Nu mä en väl si, en behövde när tolk
forr å tyda säddena namn på folk
å ögnanamn mä en väll mägi de e
Å nook kan en tänka se, var å ein väre
mara traktert å sitt dopnamn fåre
å sin till redia ättenamn te.

Men tänker en nar, så rässa ga en anar
ässe nåd allvarlit bagom, som manar
-vi säl flötta ongan här fort ain ä var
Men arbed, vi gjore ve ställed ä gären
ä namned, vi skapte voss här ong e åren
ä lived, vi levt ä vår jarning-forblar:

VA HEDE DU ?

De e väll forr stölld här ude på lanned,
att alla skä heda ä kallas nåd anned
enn ded, daij e döpta ä krestnade te.
Iblann e de yrked ä ställed ä gären
ä stångom nåd ställed som hänt onge ären,
men mest nä frå faren, som ska läggas te.

Att en bonne på lanned feck namn ette ställed,
de gjore väll enged, om bara tefälled,
närr han sin gär ongan, gjofe nåd téd
Men sin ska de vara båd länge ä väl
engan namned forsvengor me hanom wäl
ä alla daij ären får pägen blaij ved.

Vi ha Amors - i Dansi ä Kedarpe-Kalen
Ä petter på sköven ä necklas i dalen
ä Starte-Gustafen ä många te
Men sen ha vi osse raint överflöd här
på sänna som Lars-Pärs Johannes ä Jems Hans Pär
ä namn, där till e me faffarns far lats te.

Han var en rant ä granner kar
 ä hade arvt ed trevilit ställe:
 forr byens tösor ein ä var
 daij gamle sä ed grannt tefälle.
 Men juta de blar inte titt,
 som far ä mor well nu forr tien,
 ä härvelag blaij de raint skitt:
 fruntömern velle inte tien.

Frä borjan va nock feled ded,
 att karen blaijed lett te ären
 se faren han va näri- meed
 ä va litt tröj ä lämna gären.
 Ä norr sä pägen feck ta ve
 ä äntlins skolle ud ä fria,
 sä geck de genast lett på sne,
 ä sladred kom igång- ska sia.

Ä földen den blaij nu som van,
 -se bonnatösor e nu sänna-
 att när ett par sät nej ä tan.
 ansä se hina inte konna.

Å fässt han nu slo tämlit ä
på bodde grannhed ä på pengar
så fick den städarn ändå gå
där aina ve sin gär ä hänga

Så blaij dä engen annen rä
närr alla ansä se farliga,
enn han feck börja stå på tä
där hemma forr sin aien piga:
Han molka säl ä hängde i
ä va mä frianed rätt veli,
men hon bleij tje-än ska ja si
ä flötte frä en te Mekeli.

Men sin stras ette feck han ain,
-en hoppetossa ifrån stan-
ä den,sa daij ,va inte saijn
ä säl si frä, hon velle han.
Att karen blaij oppid dä
så pigan de blaij fästekvengan,
de mä en väll förlätan -nä
han hatt sän räli otur engan.

Men säkort e; Han feck dä fort
väl dälli lön- sä som han struttad
å nu på sluted ha ja sport
hon gör den städarn raint betuttad.
Nu för han enga opp som bäst
daij storste e ju-nock sä ligan
men nörad tecknar raen mest
nån "vän" te färe detta pigan.

Kärr Redaktör

Alfred Ejelner Malmö.

Da' Lamm. Tjelin på sin tid skrev
nordskänkt bygdemål i versform för Syd-
svenska Dagbladet försökte också under-
tecknad på någon gång på dylikt. För-
senare har jag stundom roat mig dämed,
men aldrig har något jag skrivit stått
under någon sakkunnighetens kritik. —

Såsom en ivrig beundrare av allt, vad Herr
Ejelner skrivit — inte minst då det gäut
ett bedömande av andras alster — har jag
mig emmedlid friheten att sända ett litet
upplack till påseende. Det kan måhända
synas oförskämt och dumt, men i så fall
ber jag om ursäkt och — offra då skräpet
åt papperskorgen! Skulle på andra sidan
tid och intresse räcka till för en granskning
och ett litet skriftligt svar angående dessa

